

دوباره داستان تکراری اجباری بودن یا اختیاری بودن کمک‌های مالی به مدارس

مدیران مدارس می‌گویند: سال تحصیلی را بدون اینکه سرانه‌ای دستشان را بگیرد آغاز کردند و حالا هم برای تامین هزینه‌ها روی کمک‌های مردمی حساب باز کرده‌اند؛ بالای شهر و پایین شهر هم ندارد تمام خانواده‌ها باید برای تامین هزینه‌های مدارس کمک کنند.

به گزارش ایسکانیوز به نقل از تسنیم، چند هفته از مهر می‌گذرد، امسال نیز همانند سال‌های قبل است، مدیران مدارس می‌گویند هنوز سرانه‌ای دستشان را نگرفته است، هر چند وزیر آموزش و پرورش وعده داده سرانه مدارس تامین اعتبار شده و درخزانه است اما مدیران مدارس می‌گویند دیگر به عدم تحقق این حرف‌ها عادت داریم.

مدارس مهر ۹۶ هم بدون دریافت سرانه به استقبال دانش‌آموزان رفتند و برای تامین مایحتاج مورد نیاز و هزینه‌های جاری مدرسه به چشم کمک‌های مالی خانواده‌ها دارند.

البته با آغاز هر سال تحصیلی و تشکیل انجمن اولیا و مربیان در مدارس دولتی، این انجمن وظیفه دریافت پول از خانواده‌ها را بر عهده می‌گیرد و مدیران مدارس با مطرح کردن نیازهای مدرسه به انجمن اولیا و مربیان میزان کمک مالی به مدرسه را تعیین می‌کنند و پس از آن نیز داستان تکراری اجباری بودن یا اختیاری بودن کمک‌های مالی به مدارس آغاز می‌شود.

اگر بخواهیم این ماجرا را از زاویه نگاه مدیران مدارس بررسی کنیم، بسیاری از آنها می‌گویند: در یک مدرسه با ۳۰۰ یا ۴۰۰ دانش‌آموز هزینه‌های مختلفی وجود دارد از هزینه سرسام‌آور، آب و برق و گاز تا هزینه‌های تعمیرات مدرسه و مایحتاج مورد نیاز مانند کاغذ کپی، جوهر پرینتر، گچ و ...

آموزش و پرورش برای بازگشایی مدارس نیز سرانه‌ای در اختیارمان قرار نداد و این در حالی است که مدرسه هزینه‌های بسیاری دارد بنابراین چاره‌ای نداریم جز اینکه از خانواده‌ها کمک بخواهیم. مدارس مناطق جنوب شهر و مناطق محروم کشور نیز برای دریافت کمک‌های مالی از خانواده‌ها با مشکلاتی مواجه هستند چرا که به دلیل موقعیت اقتصادی ضعیف، کمک مالی به مدرسه تبدیل به مناقشه‌ای میان خانواده و مدیر می‌شود. بالا و پایین شهر هم ندارد در تمام مناطق کشور حتی در نقاط محروم و مدارس شبانه‌روزی نیز باید بخشی از هزینه‌های مدرسه توسط خانواده‌ها تامین شود.

مدیر مدرسه‌ای در منطقه تهرانسر تهران در این رابطه می‌گوید: آموزش و پرورش حتی یک ریال بابت سرانه به مدرسه پرداخت نکرده است و برای تامین هزینه‌ها ناگزیریم از خانواده‌ها پول دریافت کنیم. تمام مدارس نیز وضعیت یکسانی ندارند برخی خانواده‌ها در بحث کمک مالی از مدرسه حمایتی نمی‌کنند. بنده نیز برای تامین هزینه‌های آب، برق و گاز مدرسه یا تعویض پرده کلاس‌ها، تهیه نیمکت از خانواده‌ها پول می‌گیرم؛ اگر ریز هزینه‌های دریافتی را به خانواده‌ها اعلام کنیم آنها به خوبی با ما همراهی می‌کنند. مدیران مدارس ناچارند با شیوه‌های مختلف از اولیا پول دریافت کنند تا از پس هزینه‌های اداره مدارس بر آیند و در واقع عملاً مدارس با پول خانواده دانش‌آموزان اداره

می‌شود چرا که سرانه‌ای تعلق نمی‌گیرد.

اما ماجرا از زاویه نگاه خانواده‌ها به گونه‌ای دیگر است، خانواده‌ها معتقدند کمک‌های مردمی جنبه اختیار ندارد و با تشکیل جلسه می‌گویند که باید برای تامین هزینه‌های مدرسه رقم تعیین شده را حتی به صورت قسطی پرداخت کنید و اگر اقساط تعیین شده را واریز نکنیم کارت ورود به جلسه امتحان یا کارنامه را نمی‌دهند. اسمش این است که مدرسه دولتی و رایگان است اما هزینه تراشی‌های مختلفی را برای خانواده‌ها دارند و در برخی موارد به اسم هوشمندسازی هزینه‌های بالایی را دریافت می‌کنند.

رقم تعیین شده برای کمک‌های مردمی نیز مختلف است و بسته به نوع منطقه، ارقام متفاوتی از ۱۰۰ تا ۷۰۰ هزار تومان تعیین می‌شود. مدارس مناطق کم برخوردارتر نیز از قاعده مستثنی نیستند. البته کمک‌های مردمی به جز سایر هزینه‌هاست، هزینه‌هایی همچون رپوش که مدارس خانواده‌ها را ملزم می‌کنند از مراکز مدنظر آنها تهیه کنند یا جشن‌هایی که در دوره ابتدایی برگزار می‌شود و خانواده باید بابت برگزاری آن پول پرداخت کند.

محراب دانش‌آموز یکی از هنرستان‌های جنوب کرمان است که از الزام مدرسه برای پرداخت هزینه ۳۰۰ هزار تومانی خبر می‌دهد.

محراب می‌گوید: روز اول مدرسه به ما گفتند به جز هزینه ۸۰ هزار تومانی کتاب‌های درسی در رشته کامپیوتر ۱۰۰ هزار، شالیز ۱۵۰ هزار و حسابداری ۱۲۰ هزار تومان دیگه باید پرداخت کنیم. این در حالی است که در این منطقه همه خانواده‌ها یا کشاورزن یا کارگر و نمی‌توانند پول مورد نیاز مدارس را پرداخت کنند، با هزینه کتاب در رشته شالیز میزان پول حدود ۳۰۰ هزار تومان می‌شود و برای خانواده‌های که چند فرزند دانش‌آموز دارد و سطح مالی مناسبی ندارد پرداخت این مبلغ چندان آسان نیست.

در این میان خانواده‌های بسیاری نیز هستند که از تبدیل مدرسه دولتی عادی به هیئت امنایی خبر می‌دهند تا بتوان با توسل به عنوان هیئت امنایی دریافت وجه از خانواده‌ها را الزامی کرد. روند تبدیل مدارس دولتی عادی به مدارس خاص و شهریه بگیر در سال‌های اخیر و از زمان دولت نهم روند شتابانی گرفت و با هدف کاهش بار مالی آموزش و پرورش بر دولت هر روز از تعداد مدارس عادی دولتی کاسته و بر تعداد مدارس استعدادهای درخشان، نمونه دولتی، هیئت امنایی و شاهد اضافه شد و واقعیت اصلی در این موضوع دریافت شهریه از مردم است.

معلمان نیز بر این باورند که آموزش و پرورش با هدف صرفه‌جویی اقدام به تجمیع کلاس‌های درس می‌کند و عدم اختصاص بودجه مناسب به این وزارتخانه باعث شده است تا سرانه مدارس پرداخت نشود، از سوی دیگر مدارس مناطق محروم نیز با مشکلاتی مواجه شده‌اند که در مجموع تمام این مسائل، آموزش کیفی را خدشه‌دار کرده است. به همین دلیل از مسئولان سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی درخواست دارند تا در بودجه سال ۹۷ اعتبار مناسبی را به آموزش و پرورش اختصاص دهند.

اگر چه مسئولان آموزش و پرورش معتقدند مدارس برای اداره بهتر به کمک‌های مردمی خانواده‌ها نیازمند چرا که منابع مالی دولت برای اداره مدارس محدود است. شاید بتوان گفت که بهترین توصیف از وضعیت فعلی مدارس برای دریافت کمک‌های مالی از خانواده‌ها را سید محمد بطحایی داشت که با صراحت خطاب به مردم گفت: ای کاش می‌توانستیم تمام نیازهای مدارس را تأمین کنیم و بنده یک روز اعلام می‌کردم که هیچ خانواده‌ای به مدارس حتی کمک داوطلبانه نکند، اما امروز این شرایط را نداریم. سرانه مدارس بسیار اندک است و نمی‌تواند هزینه‌های جاری را تأمین کند، بنابراین مجبوریم به خانواده‌ها بگوییم در حد توان برای تأمین هزینه‌های جاری مدارس کمک کنند. اما امیدوارم روزی برسد که دیگر نیازی به کمک‌های مردمی برای اداره مدارس نداشته باشیم.

خانواده‌هایی که صاحب فرزند دانش‌آموز هستند حتی اگر تلاش کنند آنها را در مدارس عادی دولتی با تمام مشکلاتش ثبت‌نام کنند، می‌دانند که تحصیل در این مدارس رایگان نیست و دولت با تامین فضا و معلم برای تامین سایر ملزومات مورد نیاز مدرسه کمکی نمی‌کند. هر چند در میان اصرار مسئولان مدرسه مبنی بر دریافت کمک‌های مردمی و ادعای مسئولان آموزش و پرورش مبنی بر اجباری نبودن پرداخت کمک‌های مردمی، این خانواده‌ها هستند که رقم مدنظر مدرسه را پرداخت می‌کنند اما ارائه گزارش از سوی مسئولان مدرسه در رابطه با جزئیات هزینه‌کرد کمک‌های دریافتی از مردم یکی از حقوق خانواده‌هاست که نباید نسبت به آن بی‌توجه بود.